

Boverket
Box 534
371 23 Karlskrona

2006-08-21

Remissvar avseende Boverkets föreskrifter och allmänna råd om energideklaration för byggnad

Svaret kommer från sektionen Svensk Trähusindustri inom bransch – och arbetsgivarorganisationen, TMF, Trä och Möbelindustriförbundet. Beroende på den snäva tidsramen har bara enstaka befattningshavare i medlemsföretagen haft en chans att hinna få med några synpunkter. Boverkets önskemål om svarstid på remissen bör ses mot bakgrund av att remissen sänts ut under innevarande semesterperiod och att vid den tidpunkt som svaret ska avlämnas är det fortfarande ett antal befattningshavare som knappt kommit tillbaka från sina semestrar. I och för sig är ju de tunga besluten kring energideklarationerna redan fattade, men det känns djupt otillfredsställande att det egentligen inte ges någon tid för genomtänkta överväganden med denna forcerade hantering av förslaget till föreskrifter och råd.

Följande kommentarer kan göras:

1 §

Förordningen om energideklarationer för byggnader kommer av småhusägare och de privatpersoner som bygger småhus förmodligen att uppfattas som byråkratisk. För den genomsnittlige konsumenten som bygger ett småhus, och som plötsligt befinner sig i den juridiska situationen att vara byggherre, blir det ytterligare belastning. Redan idag är det svårt nog. Våra medlemsföretag försöker givetvis att hjälpa till med allt vad som krävs när det gäller bygglov, byggsamråd, arbetsmiljöplaner (!) mm. Nu tillkommer ytterligare moment som måste hanteras. Vi är väl medvetna om det faktiska läget men invändningen bör framföras.

2 §

Här definieras byggnadens energianvändning i termer av ”normalt brukande under ett normalår”. Normalåret kan förmodligen lämpligen relateras till dimensionerande utevintertemperatur (DVUT) men svårare är det med normalt brukande. Frågan är givetvis speciellt viktig när det handlar om nybyggda småhus där tillverkarna måste ha något vettigt medelvärde att hålla sig till vid projekteringen, ett medelvärde som bl a tar upp inomhustemperatur och användning av varmvatten. Vid första påseende förefaller det enkelt med köpt energi som mått på energianvändningen men det hela kompliceras av att hushållselen ska exkluderas. Att det här handlar om mätning framkommer ju senare i 6 och 8 § §. Synen på och hanteringen av dessa värden blir kritisk i 9 §.

6 §

I paragrafens författningstext och rådtext är det uppenbart att någon form av separat mätning måste tillgripas för att särskilja energiåtgången för uppvärmning, för varmvatten och för drift av fläktar och pumpar. I nybyggda småhus är detta säkert möjligt rent tekniskt även om

lämpliga praktiska lösningar behöver tas fram. Kostnaderna för detta är förmodligen överkomliga, ställda i jämförelse med vad en nybyggd villa kostar.

Konsumenten kommer nog också att fråga sig varför arean för garage i byggnaden ska exkluderas. Detta ger ju en falsk och felaktig bild av byggnadens energiprestanda om man tänker sig ett slutningshus med inbyggt, uppvärmt garage. Formuleringen talar alltså inte om att exkludera den energi som åtgår för att värma garaget. Finns här något annat underliggande skäl till remissens formulering?

8 §

I denna paragraf är det uppenbart att det handlar om mätningar och att när det gäller nybyggda småhus är det de kravvärden på specifik energianvändning som anges BBR avsnitt 9 som blir aktuella, vilket får stora konsekvenser i 9 §.

9 §

Vad som här anges som referensvärde och kravvärde kommer ofelbart att leda till ett antal juridiska processer när det gäller nybyggda småhus.

Ur husägarens synpunkt kommer en specifik energianvändning högre än kravvärdet att kunna tolkas så att det är "fel" på huset.

Ur hustillverkarens synpunkt handlar det om att projektera huset så att de stipulerade kravvärdena uppfylls. Vid projekteringen blir därför begreppen "normalt brukande under ett normalår" något som måste klarläggas och stadfästas i större detalj. Vad är t ex normal innetemperatur, vädring och varmvattenförbrukning? De utfästelser som hustillverkaren rent juridiskt kan göra är att projekteringen skett i enlighet med dessa "normala" förhållanden och det är mot dessa förhållanden som mätningar måste ske. Vad man kan tänka sig är någon form av teknisk säkerhetsmarginal betingad av variationer i utförande när det gäller täthet och byggnadens placering på tomt samt mikroklimat kring byggnaden. Att i projekteringen, med hjälp av klimatskal och installationer, ta hänsyn till alla möjliga, och omöjliga, variationer i brukarbeteende blir naturligtvis absurt. Absurditeten blir inte mindre av de förväntade skärpta kravvärdena för eluppvärmda byggnader.

Erfarenheter från faktiska mätningar i identiska hus i gruppbebyggelse visar att skillnaden i energianvändning mellan olika brukare kan uppgå till en faktor två!

Remissvaret har lämnats av sektionen Svensk Trähusindustri inom TMF

genom Ingemar Ekdahl, 08-762 72 43, ingemar.ekdahl@tmf.se